

Når det så langt om længe går op for socialdemokratiet, hvad der gennem lang tid har været åbenbart for alle andre, at udlejningsjendommene er ved helt at forfalde, hvad gør socialdemokratiet så? Jo, partiet gør, som det plejer: Det forlanger, at den helt sagesløse tredjepart, nemlig skatteyderen, endnu en gang skal betale omkostningerne ved socialdemokratiets fadæser. Denne tankegang og fremgangsmåde vender fremskridtspartiet sig stærkt imod. Byfornyelse og boligforbedring kan med de samfundsmæssigt mindste omkostninger og bedste resultater både miljømæssigt, menneskeligt og økonomisk ske gennem en kombination af forøget ejerlejlighedsudstyknings og retablering af et frit boligmarked.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet kan tilslutte sig, at det er nødvendigt at ændre saneringsloven, efter at byfornyelsesloven blev udskudt af venstre, det konservative folkeparti og fremskridtspartiet. Men det foreliggende lovforslag indeholder langt fra de nødvendige ændringer.

Mindretallet kan fuldt ud tilslutte sig ændringen af finansieringen af boligforbedringerne som en midlertidig løsning, indtil en mere permanent ordning med indeksfinansiering kan vedtages.

Derimod findes der i lovforslaget ingen forbedringer af beboerindflydelsen, og mindretallet stiller derfor ændringsforslag, som direkte overfører §§ 15 og 17 fra byfornyelsesloven til saneringsloven, hvorfor dette ændringsforslag burde kunne støttes af alle, som støttede byfornyelseslovforslaget.

I lovforslaget er foreslået en forpligtelse til, at det skal forsøges at stifte private andelsboliger i forbedrede ejendomme. Det kan betyde, at en betydelig del af det nuværende udlejningsbyggeri overgår til at være private andelsboliger med den virkning, at mangelen på udlejningsboliger bliver endnu mere udtalt. Mindretallet må derfor på det kraftigste tage afstand fra denne tanke og stiller ændringsforslag om, at det i stedet forsøges at stifte almennyttige andelsboligforeninger, hvorved der opnås såvel udstrakt beboerdemokrati som mulighed for, at også folk med

lavere indkomst stadig kan bebo disse boliger.

Mindretallet stiller endvidere ændringsforslag, der sikrer genhusning ved store lejeforhøjelser samt beboerindflydelse på finansieringsformen i overgangsperioden.

Et *fjerde mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag og vil i øvrigt bemærke, at mindretallet finder, at der er tale om en meget lille forbedring i forhold til den gældende saneringslov. Ændringen er dog på ingen måde så omfattende som det byfornyelsesforslag, der blev lagt frem i foråret, og som mindretallet ikke fandt vidtgående nok.

Det ville, som mindretallet fremhævede under 1. behandling, have været en langt bedre løsning, hvis boligministeren havde anvendt tiden fra udskydelsen af byfornyelsesforslaget til dettes genfremsættelse efter næste valg til at forbedre byfornyelsesforslaget frem for at komme med en lille lap på saneringsloven. Dette ville have givet muligheder for en gennemarbejdet byfornyelsespolitik, hvor kapitaliseringsmulighederne var effektivt udelukket, og hvor beboerne var sikret en byfornyelse, der var til deres fordel, og hvor de var sikret muligheder for at blive boende, og hvor hele spørgsmålet om områdeplanlægningen var bedre gennemarbejdet.

Det foreliggende lovforslag giver ingen garanti mod kapitalisering af de offentlige tilskud, hvilket den gamle saneringslov heller ikke gør.

Beboerne er ikke sikret nogen indflydelse på saneringen, og mindretallet vil navnlig fremhæve, at der end ikke er foreslået en vetoet for beboerne.

Mindretallet vender sig kraftigt mod forslaget om, at en kommunalbestyrelse, et sneringsselskab eller et ejerlav skal søge at stifte en privat andelsboligforening i det ombyggede eller forbedrede byggeri. Det vil blive meget dyrt for lejerne og vil medføre, at mange af de nuværende lejere vil være tvunget til at flytte, efter at saneringen er gennemført. Forslaget er således til skade for de nuværende beboere og vil først og fremmest tjene Københavns kommunes interesser i at tiltrække indbyggere, der har høje indtægter.

Lovforslaget vil desuden indskrænke mulighederne for, at beboerne kan genhuses i